

“Mensen spreken nog altijd over ons”

Rachel Morren, Jeannine Martens en Maria Jacobs, vroegere werknemers van Koloniale Waren. “We hebben hier graag gewerkt.”

Foto Johan EYCKENS

Geschiedenis 'Koloniale Waren' nu in boekvorm

Hasselt

Meer dan 80 jaar na de start van 'De Koloniale Waren' in Hasselt, heeft de Hasseltse erfgoedcel samen met de huidige eigenaars van het pand, Kunstencentrum België, een boek klaar met de geschiedenis van het pand en de verhalen van de medewerkers die er jarenlang werkten.

Die medewerkers kunnen trouwens maar moeilijk afstand nemen van hun vroeger werkplek, zo blijkt uit hun verhalen. In de verhalen van de vrouwen zit één constante: hun gedwongen afscheid bij het huwelijk, één van de huisregels bij de zaakvoerende families Janssens en Gilissen. “Dat is zo”, lacht Rachel Morren, die 8 jaar op de facturatedienst aan de slag was met de ‘tabulatrice’ en de ‘ponsmachine’. “Van IBM. Het was in die tijd een hele innovatie, en geen simpele klus.”

Met de hand

“Dat moet je mij niet vertellen”, zegt Maria Jacobs, die 10 jaar op dezelfde afdeling werkte, en Rachel na 5 jaar als collega kon begroeten. “Aanvankelijk deden we alles

gewoon manueel, met de hand geschreven dus. Ik moest bovendien alles nakijken, of er nergens foutjes gemaakt werden. En als ik al eens ergens over heen keek, dan kreeg ik het zelf op mijn kop natuurlijk.”

Russische griep

Voor Jeannine Martens was de Koloniale Waren-loopbaan het kortst. “5 jaar waarin ik vooral geld moest tellen en de fiches uittappen om er dan facturen mee te maken. Onze pa werkte hier heel wat langer, 30 jaar om precies te zijn, waarvan hij de meeste tijd doorbracht als chauffeur van de grote baas. Daarbij hoorde toen ook het onderhoud van de wagen. Hoe hij ooit heeft leren autorijden? Hij kon dat gewoon!”

De firma Janssens en Gilissen had twee zetels: één in Hasselt en één in Bree. “In 1955, denk ik toch, ben ik 6 maanden naar Bree gemoeten”, herinnert Rachel zich nog levendig. “De Russische griep had Limburg in zijn greep, en in Bree lag het hele personeel ziek in bed. Toen moesten wij daar naartoe om het bedrijf draaiende te houden.”

“De Koloniale waren, dat was iets. Mensen spreken nu nog over ons”, zegt Maria Jacobs. “Maar het was zeker niet altijd alleen werken. Jaarlijks was er een bedrijfsuitstap. Die keer trokken we met een bus naar Duitsland, naar Althenar. Als afsluiter gingen we dansen. Het was licht toen we naar huis fietsten, naar Schulen...”

“Eén van de fenomenen was juf-frouw Mariette Paelinck, onze baas. Iedereen kent haar, en het gaat volgend jaar heel druk zijn: ik denk dat we haar allemaal willen feliciteren met haar honderdste verjaardag.”

Dirk JACOBS

i Het boekje 'De Koloniale Waren' kost 5 euro en is te koop bij Kunstencentrum België, in de 'In & Uit'-winkel of bij de Erfgoedcel van de stad.